

גיליון מס' 11
שנה 88
כ"ח באדר תשפ"ה
28.3.2025

יותר מזה אנחנו לא צריכים

מילים: אבי קורן | לחן: שמואל אימברמן

כבר יבשו עינינו מדמעות
ופינו כבר נותר אילם בלי קול
מה עוד נבקש, אמור מה עוד
כמעט ביקשנו לנו את הכל

את הגשם תן רק בעיתו
ובאביב פזר לנו פרחים
ותן שיחזור שוב לביתו
יותר מזה אנחנו לא צריכים

כבר כאבנו אלף צלקות
עמוק בפנים הסתרנו אנחה
כבר יבשו עינינו מלבכות
אמור שכבר עמדנו במבחן

את הגשם תן רק בעיתו
ובאביב פזר לנו פרחים
ותן לה להיות שנית איתו
יותר מזה אנחנו לא צריכים

כבר כיסינו תל ועוד אחד
טמנו את ליבנו בין ברושים
עוד מעט תפרוץ האנחה
קבל זאת כתפילה מאוד אישית

את הגשם תן רק בעיתו
ובאביב פזר לנו פרחים
ותן לנו לשוב ולראותו
יותר מזה אנחנו לא צריכים

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה
הגהה: טל קדר

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

יריב עברי ז"ל

קוף מה קורה,

למרות שכבר שנים אנחנו פחות קופים ויותר מקריחים יהיה לנו קשה להחליט עכשיו מי מדבר, מי לא שומע ומי לא רואה, בוויכוחים האין סופיים כמו שרק 'עבריים' יודעים.

האגדה אומרת או יותר נכון אמא מהללת, שכבר בגיל 2.5 ידעת לקרוא ולכתוב והנושא עלה לוועדת חינוך שהורו לכם להרגיע עם ההשקעה בפלא כדי שלא ירגיש לא שייך.

הדבר לא ממש החזיק מים וכמו שאבא אומר "אנשים חכמים הם כמו ספוג" ואתה גאון שכמוך ידעת הכול על הכול ותמיד למדת עוד שלא יקרה שיתקילו אותך במקרה, ואפילו לי כחכמולוג לא קטן היה קשה לעקוב אחריו, וגם אם בטעות חשבתי שאני מצליח למצוא פריצה היית מסתכל ואומר: "יש עוד דרך לראות...יש משהוא שאתה לא יודע". ואז, או אז הטורים היו עולים כי רק עצבים מתגברים על חוכמה טבעית מתפרצת.

כן, אתה הסיבה שאני בכלל חי ולפעמים בועט, היה לך משעמם שהאחים שלך גדולים ולא ממש נמצאים: אחת כבר כמעט בצבא (מירב) והשני מעורב חברתי ללא תקנה (עומר), ואולי בכלל נמאס לך להיות הכי קטן ורצית להיות אח גדול של מישהו ולא של עוד כלב שמירה מזדמן.

נדנדת לאמא ואבא כמה שנים עד שהטעות הטובה יצאה, ומאותו יום חשבת שאני צעצוע להרכבה. לפעמים ברכות ולפעמים בליטוף חם על גופי ללא סיבה, טום וג'רי קטן עלינו. השיא הגיע כשאבא כחובב זכוכית ידוע התקין זכוכיות סבתא חדשות בחלונות המטבח "המפואר" וברגע של חולשה ובריחה מעוד ניסיון חינוך שלך זרקתי למטרה הזזה יתד מהגינה והבום של הזכוכית היה חד כמו היד שנחתה בעקיבותה.

אלדד תמיד היה מגן עלי ומרים אותי גבוה גבוה, ואני זוכר שהכול הפסיק כשאלדד נהרג, כאילו משהו אמר לך שאין למה, וצריך לחפש רעיון טוב יותר או במבט מפוכח מהיום משהו אמר לך להתבגר ולפסיק להתעסק בידים קטנות מעופפות גם אם הוא חמוד לפרקים ומאתגר את ההורים.

אז כנראה מצאת, כי אחרי כמה זמן אמא סיפרה לי שהעיפו את הכיתה שלכם מהמוסד כי הכנסתם ילדים למכונת הכלים בחדר האוכל וכל הכיתה שלכם עוברים ללמוד בגלבו, וזה עשה לך רק טוב כי מצאת שם את הכדורסל שהצטיינת, כמובן מה שהביא את אבא למעורבות ואותי לשותף פעיל בנווט משנה פעמיים-שלוש בשבוע לגלבו.

אז אח שלי אהוב,

החיים לא בדיוק יצאו לך כמו שתכננת וכל פעם ניסית לעשות חיפוש מחדש שעצר באותו מקום ותמיד הרגשת מה שכולם אמרו עליך "שאתה לא ממצא את הפוטנציאל" כמו שאמרו על כל ילד בחינוך הקיבוצי, רק שאצלך זה היה משנה מציאות אם רק היית בוחר לעשות דברים כמו שאמרת "בסדר אחר", וכן ביקום מקביל ובמציאות שלי אתה בכלל פרופסור וזוכה פרס נובל כפול.

יריב עברי ז"ל

ז' חשוון תשכ"ו 2.11.1965

י' אדר תשפ"ה 10.3.2025

היה לך לא פשוט זמן רב מידי ולא מצאת שקט בגלל הפערים בין החלומות למציאות שסירבת להיכנע לה, עד שהגוף והראש בגדו ברעיון שלך לאושר ונכנעו ממחלה אקראית לאדם רגיל אך זדונית לך.

ידעת אהבות גדולות, שמחות ועצב, ידעת לחיות בין התוכניות הבלתי פוסקות והשאיפה לשינוי. אתה כשכבר לא היה לך כוח להילחם, ידעת לשחרר ולהמשיך בחלום של כולנו. אומרים שקל בהתחלה כי הגעגוע קטן והוא הולך ומתגבר ומתחיל לעשות סימנים כואבים, אני מקווה שזה יהיה בסדר הפוך כמו כל דבר שעשית ונתחיל ונגמור בכאב הזה מהר ונעבור לרעיון חם חכם ונעים כקול פנימי חזק כמו שהיית כאור לרגלנו בעתיד.

השארית אחרית מיליון זיכרונות, אהבות גדולות, ילדים מדהימים, הורים ואחים, קרובי משפחה וחברים. מי ייתן ותמיד נדע לחפש את השאלה שלא נשאלה והכיוון שלא נבחן ומבטיחים לתת לך שקט, חום ואהבה בלבנו.

אנו מבקשים סליחה ומחילה עם עשינו משהו שפגע בך או לא עשינו משהו שציפית מאיתנו. נוח על משכבך בשלום

נאהב תמיד,

אסף עברי

אבא שלי,

איך אפשר לדבר עלייך בלשון עבר? רק אתמול ישבנו וצחקנו על כמה שהחיים קצרים וצריך לנצל אותם עד הסוף, לשמור על המשפחה והאהובים שלנו כי אין לדעת מה יהיה מחר, והנה, לא ידעתי מה יהיה מחר והיום הזה הגיע, שאני צריך לדבר עלייך בלשון עבר.

אני לא יודע איך בכמה מילים אפשר לסכם חיים שלמים, חיים שבהם נתת הכל, היית העוגן שלי, הכתף שלי. גם אם לא תמיד הכל היה ורוד ומושלם ידעת תמיד להגיד את המילה הנכונה ופשוט להיות שם, לתמוך ולהקשיב.

אני רוצה להגיד לך תודה אבא, תודה שחינכת אותי להיות האדם שאני, להיות כמוך, בן אדם של ערכים ושל כבוד. תודה שגידלת אותי בחוס, אהבה והרבה סבלנות לאורך כל הדרך ונתת יותר ממה שהיית יכול כדי שיהיה לי הכל.

אני מדבר עלייך אבא בלשון עבר, אבל יודע שאתה מסתכל ושומר עליי מלמעלה. אני יודע שגם אם אתה לא פה אתה איתי ולצידי תמיד.

אוהבים ומתגעגעים

תום, דור והילה

למות עליך ביבי,

לא זכור לי מקור השם ביבי. אמא שלי טוענת שאני הדבקתי אותו ליריב, בן קבוצתי וחברי. אצלי דווקא קיים הרושם ששמעתי את השם הזה מיפה, אמא של יריב, בשלב הבראשית של חיינו. אני מתכוון לשלב שבו מתחילים הזכרונות, השלב שלפניו אין זכרונות. מעבר לחבר יקר, ביבי הוא חלק מהבסיס והזהות העצמית שלי, שנשאר טבוע בי לאורך השנים ועל אף המרחקים הפיזיים שהיו בינינו.

ביבי שהיה ילד נאור ונבון ממני פתח לי לא פעם צוהר לעולם שסביבנו. לדוגמא, בתקופת כיתה ג' או ד', הכיר לי את הטחינה ולימד אותי לשחק פוקר. קצת לאחר מכן הכיר לי את שירים ושערים ואיתם גם את הבירה השחורה והגרעינים.

שירים ושערים נשארו בשער הגולן של כיתה ה' בחברת הבירה השחורה והגרעינים. הטחינה והפוקר דבקו בי ונמצאים בחברתי כל שבוע גם עכשיו.

חברות ראשוניות שאינה מתפוגגת עם הזמן הותירה אותי עם אוסף זכרונות ראשוניים מהסוג היציב. כאלו שלא נעלמים. והטלפון שלי מחזיק בעבורי שרשרת ארוכה של שיחות ווטסאפ שלא יוסף להן יותר. שילוב של כיתובים והודעות קוליות בקולו השקט והאופייני של ביבי.

ליפה ודני, מירב, עומרי ואסף - חושב עליכם ומתגעגע איתכם ואליכם.

אור אורובן

אור ויריב היו חברים בלב ובנפש, גרנו בבית "רכבת" 4 דירות בבנין אחד. יריב גר ב"חדר" (כך קראנו לדירה) הדרומי ואור בצפוני, בו אני גרה עד היום. אור ויריב בילו בשני החדרים. ואם יפה חיפשה את יריב ברור היה לה שתמצא אותו אצלי. ולהיפך. לאור היה מנהג לשנות שמות של כל מי שבא איתו במגע, וכך יריב הפך במהירות לביבי, עד שאפילו יפה קראה לו כך.

הם שמרו על קשר הדוק גם אחרי שעזבו את הקיבוץ. ואם אור היה אמור להגיע לישראל יפה היתה באה לתאם פגישה עם ביבי. וכך נמשך הקשר שנים רבות. ולכן כשנודע לאור שיריב נפטר מייד כתב לזכרו של ביבי. וכך אנחנו ממשיכים לקרוא לו בשיחות הטלפון בינינו. לגבינו מי שהלך לעולמו הוא ביבי. וכך גם הגבתי כשנודע לי שיריב נפטר - "ביבי מת", וכך גם אמרתי לחברים.

בשבילי הוא יהיה תמיד ביבי.

כרמלה

תוצאות ההצבעה בקלפי

18-20/03/2025

הצביעו 204 חברים, 74.45% מבעלי זכות ההצבעה

1. אישור התקשרות עם חברת קבוצת דוראל משאבי אנרגיה מתחדשת בע"מ בייזום פרויקט אגרו-וולטאי, בשטח של 500 דונם במשבצת הקיבוץ.

בעד 155 נגד 34

ההתקשרות עם חברת דוראל - אושרה

2. דירות מעבר ליחידים

ערעור על החלטת המזכירות בדבר הקצאת דירות מעבר ליחידים עד 90 מ"ר

בעד 95 נגד 109

הערעור לא התקבל.

3. בחירת נציג ציבור לקרן נאמנות - תמיר מיזלס

בעד 127 נגד 63

תמיר נבחר כנציג ציבור לקרן נאמנות - בהצלחה!

פרוטוקול

שיחת קיבוץ

09/03/2025

רשמה: תמר קולר, מזכירת הקיבוץ

נוכחים: 11 חברים נוכחים בחדר ישיבות. השיחה צולמה ושודרה בערוץ הפנימי

סה"כ חברים בקיבוץ: 276

יו"ר השיחה: עידן שייק

מזכירת השיחה: תמר קולר

1. הצגת פרויקטור לתהליך השיוך. מוזמן: רון גולדפרב.

רון הציג את עצמו ונסיונו בתחום השיוך.

2. אישור התקשרות עם קבוצת "דוראל משאבי אנרגיה מתחדשת בע"מ" בייזום פרויקט אגרו-וולטאי

הנושא הוצג ע"י אילן ועבר אישור בהנהלה כלכלית ובמזכירות הרחבה.

יובא להצבעה בקלפי - אישור התקשרות עם חברת קבוצת דוראל משאבי אנרגיה מתחדשת בע"מ בייזום פרויקט אגרו-וולטאי, בשטח של 500 דונם במשבצת הקיבוץ.

3. ערעור בנושא דיור זמני ליחידים:

בהמשך לדיונים מתמשכים במזכירות הרחבה ולאור ההחלטה של המזכירות לאשר מעבר יחידים לדירות של 90 מ"ר בסבב הנוכחי הוגש ערעור ע"י מספר חברים. המזכירות החליטה להעביר את ההחלטה בנושא להצבעת החברים בקלפי. החברים בשיחה הציגו את דעותיהם בעד ונגד מתן דיור של 90 מ"ר ליחידים.

ההחלטה תובא להצבעת החברים בקלפי

דירות מעבר ליחידים

ערעור על החלטת המזכירות בדבר הקצאת דירות מעבר ליחידים עד 90 מ"ר

בעד/נגד

בעד קבלת הערעור (המשמעות: השארת המצב הקיים על כנו, הקצאת דירות מעבר ליחידים - עד 75 מ"ר)

נגד קבלת הערעור (המשמעות: הקצאת דירות מעבר ליחידים בסבב הנוכחי - עד 90 מ"ר)

4. הודעות:

- קרן ומרטין פולי שגיא הודיעו על עזיבה ב-31.12.24.

- נציג ציבור קרן נאמנות- מועמד תמיר מיזלס- עובר להצבעה קלפי.

כללי זהירות בנהיגה על קלנועית

לאחרונה אירעו בקיבוץ מספר תאונות במעורבות קלנועיות שבנס נגמרו רק בחבלות קלות. בעבר היו מקרים בקיבוצים אחרים של תאונות במעורבות קלנועיות, שהסתיימו בפציעות חמורות ואפילו מוות.

אנו מזכירות לחברים לשמור על כללי זהירות בדרכים ברחבי הקיבוץ. מספר כללים בסיסיים:

- יש לנהוג במהירות המאפשרת תגובה בזמן.
- יש לנהוג בהתאם לתנאי השטח.
- יש לנהוג במשנה זהירות ומהירות איטית בסביבת ילדים.
- יש לנהוג במשנה זהירות ולעצור בצמתים.
- יש לנהוג במשנה זהירות ומהירות איטית במזג אוויר גשום, בדגש על נהיגה עם כיסוי גשם המגביל ראייה ושמיעה.
- בנהיגה עם כיסוי גשם - יש לסגור את הכיסוי על מנת שלא יתנופף לצדדים ויפגע בעוברי אורח.
- אסור בתכלית האיסור לתת לילדים מתחת לגיל 16 לנהוג בקלנועית!

אנו מבקשות מהציבור לדווח לצוות הבריאות על כל נהיגה לא אחראית ועל כל תאונה על מנת שנוכל לטפל בנושא.

במקרים של נהיגה מסוכנת שתחזור על עצמה לאחר אזהרות, תוגבל מהירות הקלנועית ע"י המוסך ובמקרים קיצוניים הקלנועית תילקח.

חשוב לציין שהועדה מודעת לכך שהקלנועית הינה ה"רגליים" של המשתמשים בה, אך מוטלת עלינו החובה והאחריות לשמור על הקהילה, ילדים ומבוגרים כאחד.

אנא עזרו לנו להימנע ממצבים שכולנו נצטער עליהם.

תמר קולר
פנינה קיטאי
ועדת בריאות

ועדת בריאות

סיכום ישיבה 27/02/25

נוכחים: אסנת מלחי, לילי טפליץ, יפה עברי, אביב לשם, אילת זוהר, טל קדר, שירה בן סירה, פנינה קיטאי

פתחנו את הישיבה עם דברים לזכרה של ענת אלסטר שהיתה רכזת בריאות עד סוף שנת 2022. ענת היתה רכזת בריאות מסורה, אחראית, קשובה לצרכי החברים ולצרכי הקיבוץ. מתגעגעים ומשתתפים בצער המשפחה.

סעיף ראשון - תאונות קלנועיות:

בתקופה האחרונה אירעו מספר תאונות בהן הייתה מעורבות של קלנועיות. בנס נגמרו האירועים הללו בחבלות קלות. בישיבה דנו בדרכים למניעת/הפחתת הסכנות. הועדה תוציא לציבור הודעה מסודרת בנושא.

סעיף שני - עדכון נהלים

- א. נוהל מרפאת שיניים: הוצג ואושר הנוסח המעודכן. הנוהל יובא לאישור מזכירות רחבה.
- ב. נוהל קלנועיות: הוצג ואושר הנוסח המעודכן. הנוהל יובא לאישור מזכירות רחבה.
- ג. נוהל פיזיותרפיה: הדיון וההחלטה נעשו ללא נוכחותה של פנינה. את הנושא הציגה לילי. נכתב נוהל מסודר המגדיר את זכאות החברים.
- ד. נוהל פדיקור: הוחלט על עדכון של הנוהל הקיים. הנוסח המעודכן יובא לאישור הועדה.

רשמה: פנינה

ביום חמישי זרקתי כביסה כרגיל. הגיעה השבת יום אחרון של פורים כך יצא. כליל שאלה אותי: אמא איפה הבגדים של התחפושת? וכל שנותר לי לומר זה "אופס". שלחתי אותה עם חברה להציץ בתא הילדים. חזרה ומסרה שראתה את התחפושת, בואי מהר, יש שם מישהו, אבל לא שמעו אותנו. כשבאנו, מצאנו את מילכה שמיידי עזרה, ובזכותה חולצה החליפה ואני נשמתי לרווחה. תודה רבה מילכה. ובהזדמנות תודה לשלומית ולכל מי שעוסק במלאכת ארועי החגים והתרבות.

גבע אלון

סיכום אימון צח"י שער הגולן

בתאריך 5.3.25 התקיים אימון לצח"י קיבוץ שער הגולן. האימון כלל התמקדות במשימות בשגרה ובחירום, במבנה וארגון הצח"י. השתתפו באימון: יו"ר ומנהלי התאים בצח"י - סה"כ 13 משתתפים ובנוסף עו"ס הצח"י של המועצה.

מטרת האימון הייתה ריענון התפקידים בשגרה ובחירום, הצפת נושאים לתוכנית העבודה של הצח"י בטווח הקצר והמתמשך.

מאפייני היישוב המהווים יתרון או אתגרים בחירום: מיקום - הישוב צמוד לקיבוץ מסדה - קירבה היכולה ליצר שיתופי פעולה וסיוע הדדי בחירום. צירי גישה - היישוב קרוב לציר תנועה ראשי - כביש 90, אולם עם ציר גישה ראשי אחד. איום פח"ע - בשל סמיכותו לגדר המערכת סמוך לירמון בגבול עם ירדן. רעידות אדמה - על השבר הסורי - אפריקאי. עיקרי ההמלצות:

א. לקחת בחשבון שכל שנתרחק מאירועי המלחמה ומצב החירום יהיה קשה יותר לגייס תמיכה ומוטיבציה מהתושבים וגם מעצמנו - איש איש ועיסוקיו היום-יומיים ולכן זה הזמן לגייס כוחות חדשים / נוספים לצח"י - "מודעות דרושים".

ב. למנות: ס' יו"ר צח"י, מנהל לתא שכונות / אוכלוסייה.
ג. עדכון וארגון של: קבוצות הוותסאפ - כך שכל התושבים יהיו חברים בקבוצות הרלבנטיות, לעדכן את רשימת התושבים (כולל שוכרים).

ד. למסד תא חמ"ל שיהיה בקשר עם הגורמים מחוץ לחמ"ל הצח"י ירכז את המידע ויפיץ בתוך הצח"י.

ה. לבנות מערך טיפולי / רגשי על בסיס תושבים / ראשי השכונות ללא צורך בידע מוקדם בתחום העבודה הסוציאלית.

ו. לקבוע שגרת ביקורת לציד החירום - רפואי / לוגיסטי / כיבוי אש / קלאב- קאר ועוד.
ז. להשלים את פרויקט ההידרנטים שהחל.

ח. לקדם את שיתופי הפעולה לחירום: מול מסדה, מול מפעל גולן - הכרות עם נקודות חוזקה וחולשה, עקרונות סיוע הדדי, דרכי התקשורת ועוד...

ט. למסד את נהלי העבודה בחירום מול מטה המועצה - מפגשי רוחב של מנהלי התאים בצח"י עם מקביליהם בתאים / במכלולי המועצה בחירום.

י. נושאים שחשוב שיהיו חלק מתוכנית העבודה השנתית:

- מענה לתרחישים (לאו דווקא ביטחוניים) אלא קשורים לרציפות התפקודית של הקיבוץ - הפסקת חשמל / מים, קליטת תלמידי ביה"ס לאחר פיזור במהלך יום הלימודים כשההורים לא בבית ועוד....

- ריענון שנתי לצוותי השטח - רפואה / חילוץ / כיבוי (לכיתת הכוננות צה"ל ומג"ב דואגים).

- חיבור בני הנוער (יא-יב) לתפקידים במערך החירום של היישוב - כגון רצים, סיוע לתושבים מבוגרים ועוד... בהיותם בעלי יכולות, פוטנציאל ורצון לעשות משהו משמעותי בעת אירוע.

- הכשרת חברי כיתת הכוננות וצוות החילוץ בניהול האירוע ובקשר לאחור עם חמ"ל הצח"י

סיכום

שלושת הנושאים המרכזיים הם גיוס מתנדבים חדשים, קידום שיתופי הפעולה לחירום וקביעת שגרת הביקורת העיתית. השלב הבא - תרגול הערכת מצב וקבלת החלטות ותרגיל שולחני בדרך לתרגיל שטח. צוות הצח"י מגובש, רתום לתפקידו ומקצועי. תודה ליו"ר הצח"י ומנהלי התאים על המפגש המקצועי והמלמד ועל הרצון לקחת את הצח"י קדימה. אשמח לעמוד לרשותכם בכל דרך שתרצו.

כתב: אבי בורגר - הקואליציה הישראלית לטראומה, אזור צפון

נראה באחריות

חברים אהובים שלנו,

ברגשות מעורבים והמון אהבה אנחנו נפרדים משער הגולן- שתמיד יהיה הבית.

ההובלה מאחורינו,

פריקת הארגזים לפנינו,

וההמשך- לא ידוע.

רוצים להגיד תודה גדולה על 6 שנים של יחד- בקורונה, במלחמה, או סתם בשגרה...

מאחלים לכולכם רק טוב, שמחה ונחת.

ומקווים ששער הגולן תעלה על מסלול של צמיחה והתחדשות

נראה במדרכות, אנחנו קרובים (ולא נוותר עם הסבים)

תודה על הכל!

גלי, ירון, בניה, אל ים, שובי וזורע

פורים 2025 בחברת הנעורים

"יל אנלים לאכבת ארבע מאיל. אני חולק לך נקרא אכבה."

א.א. מילן - פו הדב

עגלודע 2025 בחברת הנעורים- ארוע חינוכי, פורימי, מועצתי מסורתי.

הנושא השנה היה סיפורי ילדים, הנערים שלנו בחרו בפו הדב.

אחרי בחירת הנושא, היה סיעור מוחות שהתייחס לתהליך של הפקת רעיונות באופן לא שיפוטי, תהליך שבו אפשר לומר הכל ולחלום על הכל...

דימיון- הוא חלק חשוב בתהליך החשיבה היצירתית, זה מאפשר לנו לראות בעיני רוחנו איך פו יראה..

פו בנוי מארבעה דולבים, חבית השקיה, תוף כבל חשמל, רשת לולים, אזיקונים, מסקיינטיפ (הרבה מאוד מסקיינטיפ!) ועיסת ניר...

קבלת החלטות- תוך כדי תנועה אנחנו מתנסים בקבלת החלטות נבונות, עסוקים בחילוקי דעות, עצבים, ריבים, אמוציות... עד לשלב של הסכמות.

אתגרים- באישון לילה גנבו לנו דבורה וצידוד דבורה אחת נהרסה. לא כייף בכלל... ואז התקיים שיח על השלכות ותגובות וגם על מה זה גורם לנו להרגיש..

מצוינות- זהו אורח חיים ורואים זאת גם בפרטים הקטנים: סיכת החטופים והלוגו של מכוורת שער הגולן בעבר, חיבור למקום ולעבר שלנו.

את הקונסטרוקציה של פו הובילו- **הילה אפשטיין, נוגה פרקר, וילי דגן**. על הכוראוגרפיה- **מעין מורן, יהלי זקון, עמית זעירא, יולי דגן ושירה תורג'מן**.

הגיעו לעבוד ולעמול על העגלה בנחישות והתמדה 25 נערים ונערות מהממים ונפלאים בהובלת המדריך המדהים **ניב רוטרו**.

הדבר היחיד שאני התערבתי וביקשתי- אנחנו לא מופיעים עם מוזיקה של אייל גולן... כל השאר היה בידיהם, ביוזמתם ובשיקול דעתם של הנוער המדהים שלנו..

אני גאה בחברת הנעורים שלנו, הגיע לנו לזכות במקום הראשון, רק על עצם ההשקעה, ההתמסרות לתהליך, המחויבות והאכפתיות, השותפות ושיתוף הפעולה לאורך כל הדרך.. זוהי אחת מנקודת השיא במהלך השנה של הנערים, שמעודדת גיבוש של הקבוצה, שכעת מאד ניכר על הביחד שלהם.

אנו רוצים להודות ל: **גיל ועינת אפשטיין, יעל פרקר, רן ורותם קידר, גיא אלסטר, ניר קיטאי, שגיב כהן, בן רימר, הלל צרי, ינון לשם, עוזי רינג, ענבר עברי, איתי אפשטיין, אופיר עברי, נועה תורג'מן, אסף עברי, מירב קדוש, מפעל הבית "גולן"** על הצינורות הגמישים שלקחו חלק בעיצוב, תודה רבה לעידו הניגמן, יערה, קרין וליאת. אחרון חביב **אור זוהר** הנהג שלנו.

כמובן, תודה גדולה לכל הורי הנעורים שבשבוע האחרון פינקו אותנו באוכל טעים ומזין.

מי ייתן ונזכה שיתחפך היגון לשמחה ושכל החטופים ישובו לביתם במהרה.

ריקי חן, מנהלת החינוך החברתי

ומוסיף ניב, מדריך הנעורים:

קודם כל חשוב להגיד בצורה הכי פשוטה שיש, כל הכבוד על הפרויקט הזה.

הוא רשום נטו עליכם מ-א' עד ת'.

במשך החודש וחצי האחרונים הגעתם ונתתם את הנשמה שלכם כדי להוציא לפועל את התוצאה המדהימה הזו !

משלב התכנון שהיה נראה כ"כ רחוק עד לשלב הביצוע והסיום.

אנחנו כל-כך גאים בכם וגם אתם צריכים להיות גאים בעצמכם!

היכולת שלכם לעבוד בקבוצה גם כשלא תמיד היו הסכמות מעוררת השראה ומעידה על האישיות של כל אחד ואחת מכם.

הוכחתם כי אתם בוגרים ויש על מי לסמוך.

תקחו את האנרגיה הזו קדימה גם לחברת הנעורים וגם להתפתחות האישית שלכם.

אנחנו רוצים להודות באופן ספציפי **להילה, נגה וילי**.

הייתם כעמודי תווך בפרויקט הזה ומגיע לכם הקרדיט הזה מאוד !

אנחנו אוהבים ומעריכים כל אחד ואחת מכם ומכן ואיזה כיף שיש לנו את אחד השני.

קיבוץ משמעותו קודם כל הירתמות למען מטרה משותפת והוכחתם את זה בענק!!

תמשיכו ככה ובאמת שתהיו גאים, אתם ראויים לכל מחמאה.

פורים בסימן מסכות

נשף מסכות - זה היה הקונספט של מסיבת פורים ססגונית במיוחד. שירן מטסאס הייתה אחראית על הקונספט והתוכן, ניצן רימר על ההפקה, והצוות הלוגיסטי שהתגייס להקים את התפאורה היה עידן שייק, זיו בן סירה, דרור שליידר, יאיר תורג'מן, בן רימר, אמיר וטלי בוברוב, מאור זוהר ופטריק מורייה. הייתה מסיבה מדליקה עם המון תחפושות מושקעות וכמובן תפאורה מושקעת בכל שטח חדר האוכל. צילמה שירן.

שטאפּטא

שטאפּטא - זוהי מסורת רבת שנים שילדי הכיפון חוברים לילדי המרכז ומתחלקים לארבע קבוצות.

כל קבוצה מכינה מופע המבוסס על סיפור המגילה הכולל תחפושות איפור וכו'...

ההצגות היו נפלאות, מלאות הומור, מקוריות ושנונות.

גאדים וזוכרים את הלוחם

34 משפחות מקיבוצנו לקחו חלק במשלוחי מנות קהילתיים, שהשנה הוקדשו לזכרו של סרן (מיל.) שגיא רובינשטיין ז"ל מקיבוץ לביא, שנפל בחודש דצמבר האחרון בגזרת לבנון, במלחמת חרבות ברזל.

שגיא אהב מאוד את העוגיות שנהגה להכין אשתו, טל, והיה מביא מהן לכל מפגש חברים ולמילואים. לקראת פורים, חג הנתינה, החליטו משפחתו וחבריו של שגיא להאיר את זכרו עם פרויקט קהילתי שיערך במקומות שונים, של אפיית עוגיות וחלוקתן ביחד עם סיפור חייו ואימרות שנהג לאמר שגיא.

אלה חפץ גלעד, אמה כהן וניצן רימר, שארגנו את המבצע לזכרו כחלק ממשחק הגמדים המסורתי אצלנו, שיתפו את בני משפחתו של שגיא בכך והם הגיבו בהתרגשות גדולה ובהודעת תודה עמוקה על ההשתתפות בהפצת אורו של שגיא ברבים.

תודה רבה לכל מי שהשתתף.

תושבת חוזרת

אפרופו פורים וגם מכשפה אדונית שפתון סיגל אשל

תמיד רציתי להיחשב ליפהייה. כזו שמלחשים על יופייה, כזו שיופייה הוא אמת מידה ליופי. ידעתי שאני חכמה ובעלת כישרונות וגם ילדה טובה... את זאת אמרו לי, אך בילדותי לא דובר על יופי, כך לפחות אני זוכרת, ולא יכולתי לראות בעצמי יופי, לפחות עד שלב מסוים בחיי. מאז כבר קיבלתי את מכסת המחמאות הרצויה ואף למעלה מזה, ולמדתי לקבל את מראי ואף ליהנות ממנו. אך בילדותי ובנערוטי התקנאתי בבנות הדקיקות, שצורתן מוגדרת ורגליהן קלות וחלקות ושערן מתנפנף רכות. חשתי שאני רחוקה כל כך מכל אספקט נשי ומקובל. ובכל זאת ניתנה לי הזדמנות למימוש תשוקתי להסתופף בעדת היופי בכל שנה בחג פורים. לפחות מגיל 12-13 ואילך (עד אז הייתי ליצנית יחד עם כל ילדי הגן, חתול, מלך וכו'). וכך, עם רוחות פורים הנושאות ניחוחות אביב מתעורר, הייתה מתעוררת בי היפהייה הנרדמת ותובעת את זכותה למימוש ולנראות. בגדים מבליטים-חושפניים ואיפור מודגש היו בעיניי אמצעי היופי האידאליים בתקופה ההיא, ויחד עם רוח החג ועם החצר וחדר האוכל המתקשטים והולכים, גם במוסד וגם בקיבוץ, ועם כדור המראות נוסך אווירת הקסם - התקשטתי גם אני והייתי מין סינדרלה לערב אחד.

עם השנים הפך השפתון העז לחלק ממני ולסמלי המסחרי. אני אוהבת את האופן בו הוא מדגיש את תווי פניי וכ"עירונית" ועוד כזו שמופיעה לא אחת על במות, לא חשתי חריגה על פי רוב, לפחות בשנותיי בעיר.

לא נדרשתי כמעט לעניין השפתון עד שחזרתי לעמק החם שלנו, הדליל באמצעי הבלטה חיצוניים. כאן עיניים רבות (בעיקר עיני ילדים) נתלו בפניי ובשפתיי, בתמיהה ובפליאה, בהתפעלות ובביקורת, הביטו בי כבדמות יוצאת דופן השמורה למופע או לימי פורים. קיבלתי עצות בעניין צבע השפתון מרבים/ות וטובים/ות ובדרך כלל הקשבתי בסבלנות ואף בשעשוע, קיבלתי גם לא מעט מחמאות וגם, יש להודות, שאלות שהפנו אותי אל עצמי, לדון ביני לביני מה פשר האחידה שלי בשפתון - עד כמה הוא חלק מהמסכה שאימצתי לי בצאתי אל העולם, עד כמה הוא חלק מתפיסת יופי ונשיות ואולי סוג של "ירוש" מאמי, שכזכור נהגה אף היא להתחזק בשפתון, ועד כמה הוא משמש כהגנה, כהרחקה.

לא מכבר, עברתי, רכובה על אופניי, ליד גן השעשועים ושם, שני זאטוטים הביטו בי והתלחשו. קלטתי משהו מההתלחשות ועצרתי לידם בחיוך. הם התלבטו בינם לבינם, כנראה הופתעו, ואחד מהם, בהיר שיער אמר לי לבסוף בהתרסה: "את מכשפה. למה את מורחת שפתון אדום?"

"אני פשוט אוהבת את זה", אמרתי לו. הוא היה המום במקצת מכך שלא כעסתי או התחמקתי, אלא עניתי בפשטות ושוחחנו עוד מעט ברוח טובה.

אז הנה - אני פשוט אוהבת את זה! מסכה או לא, פורים או יום חול, השפתון הוא כבר חלק ממני, כמו העקבים שאני טוענת בעקביות שהושתלו בי בהצלחה, ואני את מי שאני עם

החלקים הפשוטים והמורכבים, כאלה שהיו בי תמיד וכאלה שאימצתי לי. הנה שיר שלי אפרופו הצורך להתעטף בגלימות זרות:

אפרופו פורים

עתים שואלת לי גלימות זרות להתעטף בן,

אהיל אוגד אותי בביטחון הדוק,

מניח לעיניי להיפער

בשחוק תמיד,

באי אכפת עירום מכורח דעת.

עתים החושך, עוטה אותי כבשמיכת ילדות,

זוהר בנוחם מענג,

פרודות צבעוניות מתקרסלות ונלפתות,

נורות כזיקוקים וכצווחות טווס,

אחר כך ערפל תוחם את החושים עד תרדמה.

עתים ננעץ בלב כחוט ליבון

האור שנאסף מהיכלות,

מאיץ עד התנפצות

גודש את ירכתי המוח מכיתות זהב.

והנה תמונה שלי כחדרונית מעוץ לי גוץ לי, בהפקה של מנחם גולן ובבימויו של וישינסקי. 1996.

ערב צעירי שער הגולן - עדכון מרחיב לב

ביום חמישי האחרון, התקיים ערב צעירי שער הגולן הראשון בשפך, בפאב המקומי שלנו. האירוע התקיים באווירה שמחה וצעירה, עם קהל רב גילאי שבא יחד כדי להרים כוסית לכבוד חג פורים. היה מחמם את הלב לראות את כולם נפגשים, משוחחים, ומתעדכנים בתוכניות ובחלומות האישיים של כל אחת ואחד.

במהלך הערב שוחחנו גם על הסדר הסטודנטים בקיבוץ, קליטה עתידית, וטיולים גדולים למקומות יפים - הרבה רעיונות וחלומות על האופק!

האנרגיה הייתה מדהימה, והרגעים המשותפים גרמו לכולנו להרגיש את החשיבות של המפגשים האלה. התמונות מדברות בעד עצמן - כל תמונה שווה אלף מילים, ותמיד נזכור להסתכל על החיים במשקפיים צבעוניות.

אחרי ערב כזה, כבר מתחילים לחשוב על המפגש הבא!

היה מפגש נדיר.

תודה לצוות השפך על האירוח הנדיב והאדיב.

יעל רוגל מייזלס רכזת צעירים וצמ"ד.

לקראת חג הקיבוץ 88

ו'ה' אור

מי שהסתובב בסביבת חדר האוכל בשעות הערב או הלילה בימים האחרונים יכול היה לראות שמגדל העץ המדמה את המגדל ההוא מימי הקמת הקיבוץ בוקעת אלומת אור המסתובבת סיבוב מלא ומאירה על כל הסביבה, "כמו אז, בימים ההם". מדובר ביוזמה שמומשה לקראת חג הקיבוץ, תחילתה ברעיון ויוזמה של **אביב לשם ודורון רות** (שחידשו קודם לכן גם את השילוט ההיסטורי ברחבי הקיבוץ).

הרעיון לחדש את התאורה המסתובבת על מגדל השמירה, נהגה עם מטרה - להזכיר ולהראות איך היה פעם, בימים ראשית הקיבוץ, כשהפרויקטור האיר מלמעלה למטה, ועזר במלאכת השמירה של הקיבוץ הצעיר, המבודד. החשמלאים בהנהגת עוזי נענו לבקשה, מצאו את המכשור המתאים וסידרו שהתאורה המסתובבת תתחיל עם רדת החשיכה ותמשך אל תוך הלילה, כמו פעם. כעת נותר לבוא עם הילדים והנכדים ולראות, ולא פחות חשוב - לשמור על הזהירות בעלייה ובירידה עם המדרגות, בטיפוס למעלה ובירידה למטה אל האדמה.

סיפורו של המגדל

כתבה: עפרה

בקצה המשטח עומד כיום בגאווה דגם של המגדל ההיסטורי, שעמד בחומה והוקם ביום העלייה על הקרקע ב-21.3.37. המגדל נבנה מחדש במבצע שחזור יום העלייה, בחג ה-70 לקיבוץ. איך הכול החל? הימים היו ימי 'המאורעות' - מאבק ערבי בישוב היהודי אשר התרחש בשנים 1937-1939. הערבים התנגדו אז להקמת ישובים יהודיים חדשים. כדי להגן על קבוצת החלוצים נהגו לבנות חומת הגנה בנויה משני קירות עץ וביניהם מילוי של חצץ. גובה החומה היה 1.80 מ', וכדי לשלוט על שדה הראייה הוקם במרכז מגדל, ובראשו זרקור, שגנרטור סיפק את החשמל להפעלתו. על המגדל עמד בלילה שומר. השומרים התחלפו בלילות.

סיפור אמיתי שקרה אז, סיפרה לי פניה ארזי אמא של אסף. השמירה מעל המגדל בלילה הייתה לפי תור, והשומר, אם ראה סכנה, היה עליו להזעיק את כל החברים משנתם. באחד הלילות היה תורה של פניה ארזי לשמור. פניה הייתה אמנם נמוכת קומה אבל מספיק אמיצה, לעמוד בלילה על המשמר. הלילה עבר בשקט, אבל לפנות בוקר שמעה פניה רשרושים מכיוון שדה הקוצים שמחוץ לחומה, היא כיוונה את הזרקור סביב סביב והכל היה שקט, ואז ראתה בשדה נקודות לבנות אשר נעו קדימה. "אלו בוודאי ערבים עם כפיות" היא חשבה,

"אולי הם באו לתקוף, וצריך להעיר ולהזעיק את כל החברים, אבל אם זה רק נדמה לי, כולם יצחקו ממני" חשבה, ובעוד היא מתלבטת עלתה קרן שמש ראשונה מעל הרי הגולן. ובאותו הרגע התרוממה להקמת חסידות בשדה במשק כנפיים, והן עפו לדרכן. "איזה מזל שלא הערתי את הקיבוץ" חשבה, "כולם היו צוחקים ממני". היא לא ספרה את הסיפור הזה לאף אחד ורק שמרה אותו בזיכרונה. לימים נסעתי עם פניה בענייני חינוך, ובדרך התגלגלה השיחה לזיכרונות מימי חומה ומגדל, ואז סיפרה לי פניה סיפור זה.

הדור הרביעי לומד על ראשית הקיבוץ

ביום שישי 21.3 חגגו ילדי הקיבוץ בכיפון את חג הקיבוץ ה-88. יעל מובילת הכיפון מספרת כי הם נפגשו עם **אלון עברי** בספריה, לסיפור והפעלה מתוך הספרים של **מרים רות**. משם סבתא **אופירה הלוי** הגיעה לכיפון וריתקה את הילדים בסיפורים על מסגרות החינוך בעבר והשאירה טעם של עוד.. במוזיאון נפגשו עם **דורון רות** שדיבר על הגילוי של העתיקות לפני עשרות שנים וכיום. ולקינוח רקדו כולם ריקודי חלוצים לצלילי אקורדיון של שולמית. תודה ל**אלון עברי**, **אופירה הלוי**, **דורון רות** ו**שולמית חפץ**. חג קיבוץ שמח.

במקביל לפעילות הכיפון, נפגשו ילדי המרכז (ד-ו) עם ותיקי הקיבוץ בארכיון, ושמעו סיפורים על ימי הקמת הקיבוץ ואיך זה היה להיות ילדים כשהקיבוץ היה צעיר.

רוח רוח, למה לא תשכב לנוח

בוקר יום רביעי (5.3) החל עם רוחות עזות ואובך כבד שליוו אותנו עד הצהריים, לוקחים איתם ענפים ועצים ואפילו סככה שהתעופפה לה ונחתה על גג של בית. במזג אויר כזה מומלץ שלא להסתובב מתחת לעצים גדולים.

גן ארץ ישראלי חדש

שוקם הגן מול משק הילדים שנפגע ונהרס בשנה שעברה בסופה החזקה שהפילה את עץ הברוש הוותיק שהטיל צל על הגן והמתקנים שבו. הנוניקים החליטו ליצור במקום פינת ישיבה.

איציק עזרא מספר כי הקו המנחה של התכנון היה ליצור שביל גישה נוח, פינת ישיבה וגינה ארץ ישראלית המוקפת בצמחי תבלין כגון: זוטה, רוזמרין, זעטר, מרווה ועוד. יש תכנון לעתיד לקרות את שטח הגן בצליה כדוגמת הצלעות שב"גן אלי".